

Inhoudsopgave

1	<i>Algemeen</i>	2
1.1	Inleiding	2
1.2	Leeswijzer	2
2	<i>Doel van Wet Damocles</i>	3
2.1	Inleiding	3
2.2	Doel van Wet Damocles	3
2.2.1	Integrale aanpak van drugproblematiek	3
2.2.2	Direct instrument	4
2.3	Doel van het Damoclesbeleid van de gemeente Vlissingen	4
3	<i>Wet Damocles</i>	5
3.1	Artikel 13b Opiumwet	5
3.2	Reikwijdte van de bepaling	5
3.2.1	“Artikel 2 of 3 Opiumwet”	5
3.2.2	“Voor publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven”	6
3.2.3	“Toepassing bestuursdwang”	6
4	<i>Handhavingarrangement</i>	8
4.1	Inleiding	8
4.2	Bestuurlijke handhaving door de gemeente Vlissingen	8
4.2.1	Ondersteuning door politie	8
4.2.2	Ondersteuning door openbaar ministerie	8
4.2.3	Aard en duur van de maatregel	8
4.3	Strafrechtelijke handhaving door het openbaar ministerie	9
4.4	Gedoopte coffeeshops	9
4.5	Softdrugs	9
4.6	Harddrugs	11

Vastgesteld door de burgemeester van Vlissingen op 14 februari 2000, instemming van de gemeenteraad op 30 maart 2000 en bekend gemaakt op 5 april 2000.

1 Algemeen

1.1 Inleiding

Op 21 april 1999 is de “Wet houdende wijziging van de Opiumwet in verband met het creëren van de mogelijkheid voor de burgemeester om bestuursdwang toe te passen ter handhaving van de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven” in werking getreden¹. Deze wet staat ook wel bekend onder de naam “Wet Damocles”.

Door bovengenoemde wijziging van de Opiumwet heeft de burgemeester nu de bevoegdheid gekregen om bestuursdwang toe te passen indien in coffeeshops, cafés of andere voor publiek toegankelijke lokalen soft- of harddrugs worden verhandeld. Tijdens de behandeling van de nota “Het Nederlandse Drugbeleid; continuïteit en verandering²” in de Tweede Kamer gaf de regering aan dat zij voornemens had om een wettelijke bestuursdwangbevoegdheid in te voeren. Het strafrechtelijke handhavinginstrumentarium van de Opiumwet bleek namelijk onvoldoende toegesneden op de handhaving van lokaal coffeeshopbeleid.

In deze beleidsnota wordt vastgelegd hoe de burgemeester van gemeente Vlissingen zal omgaan met de bevoegdheid als genoemd in de Wet Damocles (artikel 13b Opiumwet). Deze beleidsnota is na vaststelling en bekendmaking op te vatten als een beleidsregel in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Het in een beleidsregel vastleggen van de wijze waarop het bestuursorgaan zal omgaan met haar discretionaire bevoegdheid heeft een aantal voordelen. Het belangrijkste rechtsgevolg van het vaststellen van een beleidsregel is de zelfbinding van het bestuursorgaan aan diens eigen beleidsregel³. Voorts kan ter motivering van een besluit slechts worden volstaan met een verwijzing naar een vaste gedragsregel voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel⁴. Ten slotte dient een beleidsregel de rechtszekerheid van burgers, immers het gedrag van het bestuursorgaan - in dit geval de burgemeester - wordt transparant.

1.2 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 zal worden ingegaan op het doel dat de wetgever heeft beoogd met de Wet Damocles. Tevens zal de doelstelling van het Damoclesbeleid van gemeente Vlissingen aan de orde komen. Uiteraard is de doelstelling van dit Damoclesbeleid een afgeleide van de doelstelling van de wetgever.

In hoofdstuk 3 zal artikel 13b Opiumwet worden besproken. Aangegeven wordt wat de reikwijdte is van dit artikel.

Hoofdstuk 4 betreft het handhavingarrangement zoals dit tussen gemeente Vlissingen, politie en openbaar ministerie is overeengekomen.

---

¹ Staatsblad 20 april 1999, nr. 167

² TK 1994-1995, 24 077, nrs. 1-3

³ Bröring, mr. H.E., *Beleidsregels*, uit de reeks: Awb-Monografieën, deel A-5, Kluwer Deventer, 1998, p.18

⁴ Mits deze beleidsregel op correcte wijze is bekendgemaakt.

2 Doel van Wet Damocles

2.1 Inleiding

De Opiumwet richt zich primair op de preventie en beheersing van de uit druggebruik voortvloeiende risico's voor de gezondheid. De uitbreiding van de Opiumwet met artikel 13b is gericht op de beheersing van de effecten van de handel in en het gebruik van drugs op het openbare leven en andere lokale omstandigheden⁵.

2.2 Doel van Wet Damocles

2.2.1 Integrale aanpak van drugproblematiek

Tôt de inwerkingtreding van de Wet Damocles was het openbaar ministerie de enige handhaver van de Opiumwet en kon tegen overtredingen van de Opiumwet uitsluitend strafrechtelijk worden opgetreden. De regering is echter van mening⁶ dat de handhaving van de Opiumwet een gecoördineerde inzet van bestuur, openbaar ministerie en politie vereist zodat via verschillende invalshoeken kan worden opgetreden tegen de neveneffecten van de aanwezigheid van coffeeshops. Daarbij dient uit de Opiumwet zelf te blijken dat handhaving niet uitsluitend afhankelijk wordt gesteld van de strafrechtelijke handhaving.

Met de Wet Damocles is het bestuurlijke instrumentarium uitgebreid en kan de geïntegreerde bestuurs- en strafrechtelijke aanpak bij de handhaving van de Opiumwet verder gestalte krijgen. In samenwerking met het openbaar ministerie moet op het bestuurlijk vlak zowel preventief als repressief worden opgetreden⁷.

De regering vindt dat ten behoeve van de handhaving in een lokale driehoek afspraken gemaakt dienen te worden. Daarbij heeft zij ingezien dat het niet bestaan van een sluitingsbevoegdheid – als meest indringende instrument om een einde te maken aan de handel in drugs – een aanzienlijke uitholling zou betekenen van de handhaving van de in de lokale driehoek gemaakte afspraken. Een actieve opstelling van het (lokale) bestuur bij de handhaving van de Opiumwet vereist dat het lokale bestuur over een adequaat en sluitend wettelijk instrumentarium moet beschikken om zowel preventief als repressief op te kunnen treden.

De sluiting op basis van een gemeentelijke verordening (artikel 2.8.1 model-APV), dan wel gebruikmaken van artikel 174 van de Gemeentewet is een omweg die naar het oordeel van de regering niet meer past bij de rol die het lokale bestuur in de praktijk in feite bij de handhaving van de Opiumwet vervult. Gelet op het uitputtende karakter van de Opiumwet heeft de regering besloten de bestuursdwangbevoegdheid op te nemen in de Opiumwet zelf.

---

⁵ TK 1996-1997 25 324, nr. 3, p. 5

⁶ TK 1996-1997 25 324, nr. 3, p. 1 e.v.

⁷ TK 1996-1997 25 324, nr. 3, p. 5

2.2.2 *Direct instrument*

In tegenstelling tot artikel 174a Gemeentewet (Wet Victoria) is het doel van artikel 13b Opiumwet *niet* het bestrijden van overlast als gevolg van handel in drugs. De President van de rechtbank Venlo⁸ overweegt in deze als volgt: “Weliswaar blijkt uit de parlementaire toelichting dat met de uitbreiding van de Opiumwet met het onderhavige artikel 13b tevens is beoogd de met de handel in drugs gepaard gaande overlast tegen te gaan, doch men heeft primair willen bereiken dat met de invoering van dit artikel - en dat blijkt zowel uit de parlementaire behandeling als uit de redactie van het artikel – dat de burgemeester een direct instrument voorhanden heeft in de vorm van het toepassen van bestuursdwang om de verkoop, de aflevering of de verstrekking dan wel de aanwezigheid van middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet in en vanuit voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een halt toe te roepen. Die bevoegdheid ontstaat zodra de verkoop, aflevering, verstrekking of de aanwezigheid zich voordoet.”

Deze uitspraak is in vrijwel exacte bewoording gevolgd door de President van de rechtbank Zutphen⁹ die er overigens nog aan toevoegt: “Daarmee is gegeven dat ook andere aspecten, zoals bijvoorbeeld het belang van de bescherming van de volksgezondheid, mogen worden betrokken bij de afweging die vooraf gaat aan de toepassing van bestuursdwang.”

Concreet houdt bovenstaande in dat de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang door de burgemeester van de gemeente Vlissingen ontstaat *zodra* verkoop, aflevering, verstrekking of de aanwezigheid soft- of harddrugs daartoe zich in een voor publiek toegankelijk lokaal voordoet. Overlast is derhalve *geen* voorwaarde voor het ontstaan van de bevoegdheid tot het toepassen van de bestuursdwang!

2.3 *Doel van het Damoclesbeleid van de gemeente Vlissingen*

In het verlengde van het doel dat de wetgever nastreefde bij opstellen van de “Wet Damocles”, beoogt de gemeente Vlissingen met dit Damoclesbeleid primair:

- de preventie en beheersing van de uit druggebruik voortvloeiende risico's voor de gezondheid;
- het beheersen van de negatieve effecten van de handel in en het gebruik van drugs op het openbare leven en andere lokale omstandigheden in de gemeente Vlissingen;
- het scheiden van de markten van soft- en harddrugs in de gemeente Vlissingen;
- het effectueren van het vastgestelde softdrugsbeleid van de gemeente Vlissingen;
- het tegengaan van het onaanvaardbare risico van gebruik van harddrugs.

Secundair beoogt de gemeente Vlissingen met de vastlegging van het Damoclesbeleid in een beleid(sregel) kenbaar te maken hoe het bevoegde bestuursorgaan (in casu de burgemeester) omgaat met de discretionaire (elementen van de) bevoegdheid, zoals deze is neergelegd in artikel 13b, eerste lid van de Opiumwet.

---

⁸ President rechtbank Venlo, procedurenr. AWB 99 / 413 GEMWT, 3 juni 1999

⁹ President rechtbank Zutphen, regnr. 99/577 en 99/578 VEROR 06, 9 juli 1999

3 Wet Damocles

3.1 Artikel 13b Opiumwet

De volledige tekst van artikel 13b van de Opiumwet, luidt¹⁰:

Artikel 13b Opiumwet:

1. De burgemeester is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang indien in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een middel bedoeld in artikel 2 of 3 wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de desbetreffende lokalen gebruikt worden ter uitoefening van de artsenijsbereidkunst, de geneeskunst, de tandheelkunst of van de diergeneeskunde door apothekers, artsen, tandartsen onderscheidenlijke dierenartsen.

3.2 Reikwijdte van de bepaling

3.2.1 “Artikel 2 of 3 Opiumwet”

In artikel 13b Opiumwet wordt verwezen naar de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet.

Artikel 2 Opiumwet verwijst naar middelen:	Artikel 3 Opiumwet verwijst naar middelen:
<ul style="list-style-type: none"> • vermeld op de bij de Opiumwet behorende lijst I;	<ul style="list-style-type: none"> • vermeld op de bij de Opiumwet behorende lijst II;
<ul style="list-style-type: none"> • aangewezen bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 2, tweede lid Opiumwet;	<ul style="list-style-type: none"> • aangewezen bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 3, tweede lid Opiumwet;
<ul style="list-style-type: none"> • aangewezen bij ministerieel besluit op grond van artikel 2, derde lid Opiumwet.	
De middelen die op lijst I staan, dan wel zijn of worden aangewezen vallen onder de categorie: Harddrugs	De middelen die op lijst II staan, dan wel zijn of worden aangewezen vallen onder de categorie: Softdrugs

Tabel 3.1 Middelen genoemd in de artikelen 2 en 3 Opiumwet

¹⁰ Staatsblad 1999, nr. 167

3.2.2 “Voor publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven”

De bestuursdwangbevoegdheid van artikel 13b Opiumwet is van toepassing op "voor publiek toegankelijke lokalen". Hiermee is bedoeld op alle gelegenheden die - al dan niet met enige beperking, zoals entreegeld - vrijelijk toegankelijk zijn. Primair kan gedacht worden aan coffeeshops, theehuizen, cafés, sappenbars, (afhaal-) restaurants, shoarmazaken en dergelijke, maar daarnaast ook aan winkels, zoals de zogenoemde head-, smart-, soft- en growshops, en aan - tijdelijke - beurzen en tentoonstellingsruimte. Het gaat om in pandige gelegenheden en de daarbij behorende erven¹¹.

Ook dealpanden waar uitsluitend of hoofdzakelijk harddrugs worden verkocht vallen onder de werking van de Damocles-regeling, mits deze panden voor publiek toegankelijk zijn. Dealpanden die in gebruik zijn als woning of overigens een besloten karakter hebben, zoals schuren, garages, sociëteiten en dergelijke, vallen buiten het toepassingsbereik van de Damocles-regeling. Tegen overlast uit deze laatste panden kan worden opgetreden op grond van artikel 174a van de Gemeentewet (Victoriawetgeving)¹².

3.2.3 “Toepassing bestuursdwang”

In de Algemene wet bestuursrecht is een volledige paragraaf gewijd aan de bestuursdwang, namelijk paragraaf 5.3. Deze paragraaf begint met een artikel 5:21 Algemene wet bestuursrecht waarin is aangegeven wat onder bestuursdwang moet worden verstaan, namelijk:

Artikel 5:21 Algemene wet bestuursrecht

Onder bestuursdwang moet worden verstaan: het door feitelijk handelen door of vanwege een bestuursorgaan optreden tegen hetgeen in strijd met bij of krachtens enig wettelijk voorschrift gestelde verplichting is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.

De bevoegdheid tot toepassen van bestuursdwang, als neergelegd in artikel 13b Opiumwet, is een discretionaire bevoegdheid. Een burgemeester kan niet lichtvaardig gebruik maken van deze bevoegdheid. Uit de jurisprudentie met betrekking tot de bestuursdwangbevoegdheid blijkt dat, juist omdat de toepassing van bestuursdwang soms zeer ingrijpende gevolgen heeft voor de betrokkenen, er aan de motivering van deze beslissingen hoge eisen worden gesteld.

Gebruikmaking van deze discretionaire bevoegdheid wordt pas toelaatbaar geacht als is komen vast te staan dat er sprake is van een verboden situatie, en bovendien dat het belang van daadwerkelijk optreden zorgvuldig wordt aangegeven¹³. Daarbij dient de mogelijkheid van het verlenen van een gedoogstatus voor het openbare lokaal waar de overtreding is geconstateerd expliciet in overweging te worden genomen.

---

¹¹ TK, 1996-1997, 25 324, nr. 3, p. 5 e.v.

¹² VNG/SIDV, *De Wet Damocles, bestuursdwangbevoegdheid in artikel 13b Opiumwet*, Den Haag 1999, p.20

¹³ Dit betekent dat het noodzakelijk blijft om beleid te formuleren, waarin wordt aangegeven onder welke omstandigheden en op welke wijze gebruik zal worden gemaakt van de bestuursdwangbevoegdheid. Deze beleidsnota voorziet hierin.

In beginsel dient de meest effectieve en minst kostbare maatregel te worden gekozen. De meest aangewezen maatregel lijkt nog steeds de (tijdelijke) sluiting. Zo'n sluiting kan overigens zowel door de dreiging van feitelijk handelen (bestuursdwang) als door de dreiging van een dwangsom worden bewerkstelligd¹⁴. Ook hier geldt dat de meest effectieve en minst kostbare maatregel dient te worden gekozen.

Feitelijke bestuursdwang of dwangsom

Bestuursdwang en de last onder dwangsom zijn reparatoire sancties. Anders dan punitieve sancties zijn de bestuursdwang en de last onder dwangsom niet gericht op bestraffing of leed toevoeging, maar op het ongedaan maken, beëindigen of voorkomen van een overtreding.

Als gezegd heeft een bestuursorgaan dat bevoegd is om bestuursdwang toe te passen, op grond van artikel 5:23 Algemene wet bestuursrecht de mogelijkheid om in plaats van het toepassen van bestuursdwang de overtreder een last onder dwangsom op te leggen. Ten aanzien van de uitoefening van artikel 13b Opiumwet er niet voor gekozen om de optie van dwangsom als uitgangspunt voor beleid te verheffen. Gelet op de aard van de overtreding wordt een beleid voorgestaan dat de overtreding onmiddellijk ongedaan wordt gemaakt of wordt beëindigd.

Hierbij moet uiteraard in ogenschouw worden genomen dat in navolging van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht de mogelijkheid bestaat van het vastgestelde beleid af te wijken indien het volgen van het vastgestelde beleid "voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen".

---

¹⁴ Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 16 oktober 1998, Gemeentestem no.7107, p.566
Een besluit van het college van burgemeester en wethouders van gemeente Sint-Oedenrode waarin is aangegeven dat tot toepassing van bestuursdwang wordt overgegaan indien de dwangsom niet tot beëindiging van de strijdige situatie leidt, is door de afdeling bestuursrechtspraak niet geacht strijdig te zijn met artikel 5:31 Awb.

4 Handhavingarrangement

4.1 Inleiding

De regering is van mening dat de handhaving van de Opiumwet een gecoördineerde inzet van bestuur, openbaar ministerie en de politie vereist zodat via verschillende invalshoeken kan worden opgetreden tegen de neveneffecten van de aanwezigheid van coffeeshops. In aanvulling op het Softdrugsbeleid Vlissingen-Middelburg zijn ten behoeve van de handhaving afspraken gemaakt door de lokale en regionale driehoek. Uitgangspunt is dat indien is gebleken dat er in casu sprake is van een overtreding als genoemd in artikel 13b Opiumwet, zowel de burgemeester als het openbaar ministerie handhavend optreden.

4.2 Bestuurlijke handhaving door de gemeente Vlissingen

Indien er sprake is van een overtreding als genoemd in artikel 13b Opiumwet heeft de burgemeester informatie nodig van politie en openbaar ministerie. Op basis van deze informatie dient de burgemeester de betrokken belangen tegen elkaar af te wegen en een eventueel besluit tot toepassing van bestuursdwang te onderbouwen.

4.2.1 Ondersteuning door politie

Ten behoeve van de bestuurlijke handhaving rapporteert de politie schriftelijk over haar optreden en haar bevindingen aan de burgemeester. Indien is gebleken dat er in casu sprake is van een overtreding als genoemd in artikel 13b Opiumwet, wordt de burgemeester verzocht om – “gelet op de bijgevoegde rapportage” - over te gaan tot toepassing van bestuursdwang conform het vastgestelde Damoclesbeleid.

4.2.2 Ondersteuning door openbaar ministerie

Naar aanleiding van de politierapportage kan de burgemeester het openbaar ministerie verzoeken het opgemaakte proces-verbaal over te leggen ten behoeve van de bestuurlijke handhaving. Het openbaar ministerie verstrekt de burgemeester op diens schriftelijke verzoek het door de politie ter zake opgemaakte proces-verbaal¹⁵.

4.2.3 Aard en duur van de maatregel

Nadat de burgemeester op grond van de verzamelde informatie tot de conclusie komt dat in casu sprake is van een overtreding als genoemd in artikel 13b Opiumwet, besluit de burgemeester om te waarschuwen¹⁶, of om over te gaan tot toepassing van bestuursdwang (zie paragraaf 4.4 en 4.5).

---

¹⁵ President Rechtbank Arnhem, 4 oktober 1995, Gemeentestem 1996, 7034, nr.2 met noot van H. Ph.J.A.M. Hennekens

¹⁶ Waarschuwing is geen besluit (ABRS 18 januari 2006, 200409413/1, JB 2006, 59; AB 2006, 122). Waarschuwing die is gebaseerd op een op schrift gesteld en bekendgemaakt beleid en die volgens dat beleid vooraf moet gaan aan het mogelijk opleggen van een zwaardere bestuurlijke maatregel, kan niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb. Een waarschuwing als hier bedoeld, die geen wettelijke grondslag heeft, brengt geen wijziging in de rechtspositie van degene die wordt gewaarschuwd. Betrokkene wordt daarbij geen verplichting opgelegd, doch hij wordt slechts gewezen op een reeds bestaande verplichting, noch wordt hem enig recht onthouden. Met het vaststellen en voeren van een beleid om voorafgaande aan zwaardere maatregelen eerst een waarschuwing te doen uitgaan, bindt het bestuursorgaan zichzelf bij de uitoefening van zijn handhavingsbevoegdheden. Blijft een waarschuwing achterwege, dan kan de betrokkene in bezwaar en beroep tegen het rauwelings genomen handhavingsbesluit het gevoerde beleid inroepen en aan zo'n besluit tegenwerpen. Voorts is in aanmerking genomen dat op een welgegeven waarschuwing niet steeds een besluit tot handhaving volgt. Dit is immers afhankelijk van de constatering, binnen de geldingsduur van de waarschuwing, van een volgende overtreding en van de uitkomst van de beoordeling of

De door de burgemeester gekozen bestuursdwangmaatregel dient primair te bewerkstelligen dat er een einde wordt gemaakt aan de verboden situatie en dat de oude situatie wordt hersteld. Secundair beoogt de maatregel te bewerkstelligen dat herhaling van de overtreding wordt voorkomen.

De feitelijke sluiting van het voor het publiek toegankelijke lokaal dat artikel 2 of 3 van de Opiumwet overtreedt, wordt door de burgemeester van de gemeente Vlissingen gezien als het meest geëigende middel om dit doel te bereiken.

Bij de bepaling van de duur van de sluiting is de voorgeschiedenis relevant. Immers, wanneer na een sluiting een lokaal voor de duur van bijvoorbeeld drie maanden na verloop van tijd blijkt dat er toch weer in drugs wordt gehandeld vanuit het lokaal, dan kan daaruit worden geconcludeerd dat kennelijk de maatregel niet voldoende is geweest om herhaling van de overtreding te voorkomen of herstel van de oude situatie te bewerkstelligen. Teneinde het doel dat aan de toepassing van de bestuursdwang ten grondslag ligt te kunnen bereiken, is een langere sluitingsduur bij herhaling van de overtreding gerechtvaardigd. Dit betekent echter niet dat een exploitant tot in lengte van dagen geconfronteerd moet worden met een “misstap” in het verleden. De burgemeester van Vlissingen is van mening dat ten aanzien van het “meewegen van het verleden” de termijnen in acht dienen worden genomen als vermeld in de tabellen 4.1b en 4.2b¹⁷.

4.3 *Strafrechtelijke handhaving door het openbaar ministerie*

Het openbaar ministerie vervolgt - in beginsel - iedere zaak waarin door de burgemeester wordt opgetreden conform het vastgestelde Damoclesbeleid¹⁸.

4.4 *Gedoogde coffeeshops en andere horecabedrijven*

In de gemeente Vlissingen hebben alle horecabedrijven, dus ook de gedoogde coffeeshops, op grond van de APV een horeca-exploitatievergunning en een horecaverlofvergunning nodig. In deze exploitatievergunningen staat een aantal voorwaarden opgenomen waaraan een horecabedrijf moet voldoen om bestuursrechtelijk optreden te voorkomen¹⁹. Indien deze voorwaarden niet worden nageleefd heeft de burgemeester in beginsel de keuze om op te treden op grond van:

- overtreding van de voorwaarden als opgenomen in de exploitatievergunning, of
- artikel 13b Opiumwet.

---

sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan het in het voorliggende geval aangewezen is, af te wijken van het beleid om bij een volgende overtreding tot het opleggen van een zwaardere maatregel over te gaan. Wordt een waarschuwing gevolgd door het opleggen van een zodanige maatregel, in dit geval tot (tijdelijke) sluiting van de inrichting, dan kan betrokkene gebruikmaken van de tegen dat besluit openstaande rechtsmiddelen en in dat kader aanvoeren dat dit besluit niet is voorafgegaan door een rechtmatig gegeven waarschuwing (bordeel gemeente Den Haag).

ABRS 18 januari 2006, nr. 200409414/1 (AB 2006, 123): Bezwaren tegen waarschuwing worden beoordeeld in het kader van de procedure tegen later gevolgd bevel tot sluiting van de inrichting (bordeel gemeente Den Haag).

¹⁷ Bij het bepalen van de termijnen van het meewegen van de voorgeschiedenis is gekeken naar en aangesloten bij de termijn van vijf jaren die door het openbaar ministerie worden gehanteerd.

¹⁸ Zie de tabellen 4.1a en 4.2a.

¹⁹ Zo wordt ten aanzien van horecabedrijven - niet zijnde een coffeeshop - in de vergunning in ieder geval de volgende voorwaarde opgenomen: Het is de exploitant verboden binnen de inrichting te handelen of toe te staan dat gehandeld wordt in drugs, als bedoeld in lijst I (= harddrugs) en lijst II (= soft drugs) behorende bij de Opiumwet.

Wanneer een horecabedrijf de vergunningvoorwaarden overtreedt zal in beginsel worden opgetreden via de exploitatievergunning op de wijze zoals dit bij horecabedrijven (en dus ook coffeeshops) gebruikelijk is.

4.5 Softdrugs

Indien in een openbaar lokaal of bijbehorende erven een middel bedoeld in artikel 3 wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is, zal in beginsel²⁰ de volgende “gedragslijn” worden gevolgd:

<i>Softdrugs</i>			
	Politie	Openbaar Ministerie	Gemeente
1^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Schriftelijke waarschuwing
2^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Sluiting voor een periode van 3 maanden
3^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Sluiting voor een periode van 6 maanden
4^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Definitieve sluiting

Tabel 4.1a Handhavingarrangement bij aantreffen van softdrugs

<i>Softdrugs</i>	
	Geldigheidsduur van maatregel
1^e overtreding	Bij de eerste overtreding wordt gewaarschuwd. Reden hiervoor is dat uit de jurisprudentie blijkt dat er een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bestaat dat bepaald dat een bestuursorgaan eerst dient te waarschuwen wanneer het voornemens is een maatregel te treffen die voor de burger schadelijk is en de burger zelf in staat is de noodzaak tot het treffen van de maatregel weg te nemen.
2^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen vijf jaren na de waarschuwing van de burgemeester zich wederom schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het openbare lokaal worden gesloten voor de periode van drie maanden.
3^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen vijf jaren en drie maanden na het besluit van de burgemeester tot sluiting van het openbare lokaal wegens de tweede overtreding zich voor de derde keer schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het openbare lokaal worden gesloten voor de periode van zes maanden.
4^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen vijf jaren en zes maanden na het besluit van de burgemeester tot sluiting van het openbare lokaal wegens de derde overtreding zich voor de vierde keer schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het

²⁰ Tenzij er in casu sprake is van bijzondere omstandigheden dat het aanhouden van de hier neergelegde gedragslijn niet redelijk en/of billijk zou zijn.

openbare lokaal definitief worden gesloten.

Tabel 4.1b Geldigheidsduur van maatregel bij aantreffen van softdrugs
4.6 *Harddrugs*

Indien in een openbaar lokaal of bijbehorende erven een middel bedoeld in artikel 2 wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is, zal in beginsel²¹ de volgende “gedragslijn” worden gevolgd:

<i>Harddrugs</i>			
	Politie	Openbaar Ministerie	Gemeente
1^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toesturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Schriftelijke waarschuwing
2^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Sluiting voor een periode van 6 maanden
3^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Sluiting voor een periode van 12 maanden
4^e overtreding	1. Constatering overtreding 2. Opmaken proces-verbaal 3. Melding aan burgemeester + toe sturen politierapportage	Na schriftelijk verzoek van burgemeester toesturen van proces-verbaal Vervolging	Definitieve sluiting

Tabel 4.2a Handhavingarrangement bij aantreffen van harddrugs

<i>Harddrugs</i>	
Overtreding	Geldigheidsduur van maatregel
1^e overtreding	Bij de eerste overtreding wordt gewaarschuwd. Reden hiervoor is dat uit de jurisprudentie blijkt dat er een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bestaat dat bepaald dat een bestuursorgaan eerst dient te waarschuwen wanneer het voornemens is een maatregel te treffen die voor de burger schadelijk is en de burger zelf in staat is de noodzaak tot het treffen van de maatregel weg te nemen.
2^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen vijf jaren na de waarschuwing van de burgemeester zich wederom schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het openbare lokaal worden gesloten voor de periode van zes maanden.
3^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen vijf jaren en zes maanden na het besluit van de burgemeester tot sluiting van het openbare lokaal wegens de tweede overtreding zich voor de derde keer schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het openbare lokaal worden gesloten voor de periode van twaalf maanden.
4^e overtreding	Wanneer een exploitant binnen zes jaren na het besluit van de burgemeester tot sluiting van het openbare lokaal wegens de derde overtreding zich voor de vierde keer schuldig maakt aan een overtreding ex artikel 13b Opiumwet, zal het openbare lokaal definitief

²¹ Zie voetnoot 16

---

worden gesloten.

Tabel 4.2b Geldigheidsduur van maatregel bij aantreffen van harddrugs